

EL FALS ALQUIMISTA

Vet aquí que, en una terra, un home va pensar com podria aconseguir moltes riqueses i va vendre tot el que tenia. I se'n va anar a una terra llunyana i li va dir al rei que era alquimista. El rei es va alegrar molt de la seva arribada, i li va fer donar allotjament i tot el que necessités. L'home havia posat molt or en tres recipients, en els quals hi havia una pasta composta d'herbes bullides, com una mena de xarop. Davant del rei, l'home va posar el contingut d'un d'aquells recipients a la caldera on s'estava fonent una gran quantitat de monedes d'or que el rei li havia donat per tal que les multiplicqués. L'or que hi havia al recipient pesava com mil monedes, i el rei n'havia posat dues mil a la caldera, de manera que al final la massa d'or va pesar l'equivalent de tres mil monedes. L'home va fer això tres vegades i el rei va creure que era alquimista de veritat. Finalment aquell home va fugir amb una gran quantitat d'or que el rei li havia confiat per tal que el multiplicqués, perquè es pensava que la preparació que hi havia als recipients tenia la virtut de multiplicar l'or a la fornal.

En una terra s'esdevenç que un hom pensà com pogués ajustar molt gran tresor e vené tot quant havia. E en una terra molt lluny ell anà a un rei e dix que ell era alquimista. Aquell rei hac molt gran plaer de sa vinguda, e féu-li donar hostel e tot ço que mester havia. Aquell hom hac més molt or en tres brústies, en les quals havia decocció d'herbes, e era aquella decocció en semblant de lletovari. Denant lo rei més aquell hom una d'aquelles brústies en la caldera on fonia gran re de dobles que el rei li havia donades, per tal que les multiplicàs. L'or que era en la brústia pesava mil dobles; e el rei n'havia meses dues mília en la caldera; e a la fi pesà la massa de l'or tres mília dobles. Per tres vegades féu açò l'hom e el rei cuidà's que fos alquimista segons veritat. A la fi aquell home fugí amb gran re d'or que el rei li havia comanat per tal que multiplicàs, car cuidava's que lo confit qui era en les brústies hagués virtut per la qual l'or multiplicava en la fornal.

Fèlix o Llibre de meravelles (1288-1289), cap. 36

